

วรรณคดีและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับผิดชอบเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ได้มีการดำเนินการจัดการแข่งขันโดยมีคำขวัญ เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ราชการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 จัดระหว่างวันที่ 19-26 พฤศจิกายน 2536 ไว้ดังนี้

คำขวัญ (Slogan) "น้ำใจ สามัคคี จามจุรีเกมส์" การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งนี้ มิได้มุ่งที่การเอาชนะ เป็นเรื่องสำคัญหากแต่มุ่งในการสร้างความสัมพันธ์สมานฉันท์ที่ดีระหว่างกัน เพื่อเป็นตัวอย่างอันดีของสังคมในการแสดงออกถึง "ความมีน้ำใจ" และ "ความสามัคคี"

เครื่องหมาย (Logo) เป็นเลขไทย ตัวเลข "สอง" คล้องเกี่ยวกับตัวเลข "หนึ่ง" แสดงถึงการแข่งขันครั้งที่ 21 ซึ่งมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นที่พลังแห่งความสามัคคี โดยมีกีฬาเป็นสื่อถ่ายทอดและจะไม่หยุดนิ่ง แต่จะพัฒนาก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นถึงการแข่งขันอย่างมีน้ำใจอันเป็นธรรมชาติของนักกีฬาทั้งหมด เพื่อสะท้อนถึงแนวความคิดในการอนุรักษ์ธรรมชาติมิให้เสื่อมสลายและสูญสิ้นไป (คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย, 2536)

สัญลักษณ์ราชการเป็น "ใบจามจุรีสีเขียวถือคบเพลิงอยู่ในท่าวิ่ง" หมายถึง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มุ่งเน้นพลังอันดำรงอยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการกีฬา และยังสะท้อนเจตจำนงอย่างมั่นคงในการอนุรักษ์ธรรมชาติ

ให้ดำรงความเชี่ยวชาญ สะท้อนให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัน
จะยังประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ปณาสาร หัสดิษฐ (2536) ได้กล่าวถึงประวัติของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
ไว้ในเอกสารว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เริ่มขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.
2513 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังรายละเอียดความเป็นมาต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เข้าภาพจัดขึ้นระหว่างวันที่ 18-25 พฤศจิกายน
2513 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 11 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 12 ชนิดกีฬา โดยมีผลการ
แข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	52	37	25	114
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	26	16	18	60
3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	17	33	33	83

ในปี พ.ศ. 2514 ไม่มีการแข่งขันเนื่องจากปัญหาทางการเมือง และเป็นปีที่
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เริ่มเปิดรับนักศึกษา

ครั้งที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเข้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-17 ธันวาคม
2515 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 12 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 12 ชนิดกีฬา โดยมีผลการ
แข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	54	31	30	115
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	28	40	27	95
3. วิทยาลัยวิชาการศึกษา	18	11	22	51

(ศรีนครินทร์วิโรฒ)

ในปี พ.ศ. 2516 ไม่มีการแข่งขันเนื่องจากปัญหาทางการเมือง

ครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 ธันวาคม 2517- 4 มกราคม 2518 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 12 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 13 ชนิดกีฬา การแข่งขัน ในช่วงนี้อยู่ในระหว่างเทศกาลปีใหม่ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าในระหว่างวันปีใหม่ มีวันหยุดหลายวันทำให้นักกีฬามีเสียการเรียนมากนักและในปีนี้มีมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เริ่มเข้าแข่งขัน โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	40	27	27	94
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	24	20	12	56
3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	22	23	30	75

ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พลศึกษา) เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 ธันวาคม 2518-4 มกราคม 2519 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 11 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 13 ชนิดกีฬา โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	49	32	19	100
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	28	25	20	73
3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	14	6	15	35

ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 8 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 22 - 28 มกราคม 2520 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 13 ชนิดกีฬา แต่เนื่องจากการเป็นเจ้าภาพในการจัดแข่งขันต้องใช้งบประมาณสูง จึงใช้วิธีให้มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 8 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพมหาวิทยาลัยละ 1 - 3 ชนิดกีฬา และในปีนี้คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้เริ่มเข้ามา มีบทบาทในการจัดการแข่งขันโดยได้เริ่มดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบการแข่งขันของกีฬาแต่ละชนิดขึ้น นอกจากนั้นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ซึ่งตอนนั้นยังรวมเป็นสถาบันเดียว) ก็ได้เริ่มเข้าร่วมแข่งขันเป็นครั้งแรก โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	42	41	24	107
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	30	29	28	83
3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	21	18	23	62

ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 4 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 ธันวาคม 2521 - 6 มกราคม 2522 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 18 ชนิดกีฬา ในปีนี้ ก.ก.ม.ท. ได้เพิ่มข้อบังคับในการแข่งขันขึ้นอีก โดยใช้ควบคู่ไปกับระเบียบการแข่งขันและยังเพิ่มชนิดกีฬาที่แข่งขันเป็น 18 ชนิดกีฬา นอกจากนั้นยังเริ่มกำหนดให้นักกีฬาแต่ละคนมีสิทธิ์เข้าแข่งขันเหรียญทองได้ไม่เกิน 3 เหรียญอีกด้วย โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	45	48	20	113
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	20	33	42	95
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	20	18	26	64

ครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 5 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9 - 16 ธันวาคม 2522 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	73	41	37	151
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	27	27	32	86
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	24	34	27	85

ครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2523 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา

ในปีนี้อันดับที่กำหนดให้จัดการแข่งขันในช่วง 2 สัปดาห์สุดท้ายของเดือนตุลาคม ทั้งนี้ เพราะมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ปิดภาคการศึกษาแรกในช่วงนี้ โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	42	25	30	97
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	35	29	24	88
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	24	30	39	93

ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ 5 มหาวิทยาลัยร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้น ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2524 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา ในปีนี้อันดับระบุว่าให้นักกีฬา ในระดับปริญญาตรีแข่งได้ไม่เกิน 5 ครั้ง โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	66	32	36	136
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	29	30	19	78
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	25	35	34	94

ครั้งที่ 10 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน) เจ้าภาพ จัดขึ้น ระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2525 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 17 ชนิดกีฬา โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	49	32	27	108
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	25	26	26	77
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	19	20	35	74

ครั้งที่ 11 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2526 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 18 ชนิดกีฬา (ในการแข่งขันครั้งนี้มีการตกลงห้ามนักกีฬากรีฑาทิมชาติ เข้าแข่งขันประเภทที่เป็นทีมชาติ อยู่อย่างไม่เป็นทางการ) โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	65	47	43	155
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	39	41	27	107
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	16	21	31	68

ครั้งที่ 12 มหาวิทยาลัยขอนแก่นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2527 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	55	31	36	122
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	40	32	32	110
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	17	32	28	77

ครั้งที่ 13 มหาวิทยาลัยรามคำแหงเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 3 - 10 พฤศจิกายน 2528 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 26 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา การแข่งขันครั้งนี้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการครั้งใหญ่ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน เข้าร่วมในการแข่งขันครั้งนี้ได้ในฐานะผู้รับเชิญ และให้นักกีฬาทิมชาติเข้าแข่งขันได้โดยไม่มีข้อจำกัด ซึ่งในการแข่งขันมีนักกีฬาเข้าร่วมประมาณ 4,939 คน โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	84	40	21	145
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	25	25	35	85

3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	19	30	25	74
---------------------------	----	----	----	----

ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยของสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี) เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24 - 31 ตุลาคม 2529 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 27 มหาวิทยาลัยแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา ในปีนี้เป็นปีที่ ก.ก.ม.ท. มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ และการดำเนินการให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพครั้งสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องข้อบังคับเกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬาและผลการศึกษา ซึ่งบังคับให้มีผลการเรียนเพิ่มในปีที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต เป็นเหตุทำให้มีนักกีฬาหลายสถาบันถูกตัดสิทธิ์และถูกลงโทษในครั้งนี้ หนึ่งในปีนี้สถาบันเทคโนโลยี-พระจอมเกล้า ได้แยกเป็น 3 มหาวิทยาลัย และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ได้เป็นผู้ริเริ่มให้มีการพัฒนากีฬาชาติรับนักกีฬาระดับชาติเข้าศึกษา โดยวิธีพิเศษขึ้น เป็นมหาวิทยาลัยแรก และมีนักกีฬาในโครงการส่วนหนึ่งเข้าร่วมการแข่งขัน โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	38	26	27	91
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	29	34	34	97
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	26	26	26	76

ครั้งที่ 15 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน) เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2530 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 31 มหาวิทยาลัยแข่งขัน 24 ชนิดกีฬา ในปีนี้ ก.ก.ม.ท. ยังคงมีการปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบเพิ่มเติม สำหรับปีนี้มีมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับผลกระทบกับจำนวนเหรียญรวม โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรกคือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	43	26	27	96
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	41	34	26	101
3. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	19	26	29	74

ครั้งที่ 16 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 17 - 24 ตุลาคม 2531 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 34 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา ในปีนี้ข้อบังคับกำหนดให้นักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันต้องมีผลการเรียนเพิ่มในปีที่มีผ่านมามีต่ำกว่า 12 หน่วยกิต และในการแข่งขันครั้งนี้ได้เกิดปัญหาในเรื่องคุณสมบัตินักกีฬามวยขึ้นอีก จนทำให้ ก.ก.ม.ท. ต้องนำกลับไปทบทวนปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบใหม่อีกครั้ง โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	47	30	22	99
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	42	26	20	88
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	14	20	20	54

ครั้งที่ 17 มหาวิทยาลัยขอนแก่นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 20-27 ตุลาคม 2532 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 33 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 19 ชนิดกีฬา ในปีนี้ข้อบังคับเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิก ก.ก.ม.ท. ได้จึงทำให้ต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในกีฬาบางชนิด และกำหนดให้นักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันจะต้องมีผลการเรียนเพิ่มในปีที่มีผ่านมามีต่ำกว่า 18 หน่วยกิต สำหรับกีฬามวย นักกีฬาต้องมีคุณสมบัติพิเศษ คือ ต้องผ่านการศึกษาและมีผลการเรียนมาแล้ว 1 ปี นอกจากนี้ยังกำหนดให้นักกีฬาทีมชาติลงแข่งขันในกีฬาประเภทที่มิได้ โดยมีการจำกัดจำนวนไว้ในระเบียบอีกด้วย โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	43	37	29	109
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	28	27	25	80
3. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	24	29	25	78

ครั้งที่ 18 มหาวิทยาลัยรามคำแหงเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 23 - 30 พฤศจิกายน 2533 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 34 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 20 ชนิดกีฬา โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	39	28	31	96
2. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	31	28	21	80
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	30	29	28	87

ครั้งที่ 19 มหาวิทยาลัยมหิดลเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8-15 มกราคม 2535 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 22 ชนิดกีฬา กีฬานี้นี้ทาง ก.ก.ม.ท. ได้ประกาศเพิ่มชนิดกีฬาที่แข่งขันเพิ่มขึ้นอีก 2 ประเภทกีฬา คือ กีฬากอล์ฟ และ กีฬาบว์ลิ่ง โดยมีผลการแข่งขัน 3 อันดับแรก คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	44	28	24	96
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	25	37	41	103
3. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	24	9	19	52

ครั้งที่ 20 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2536 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย แข่งขัน 22 ชนิดกีฬา

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	44	25	32	101
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	30	29	26	85
3. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	24	9	19	52

ครั้งที่ 21 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 19 - 26 พฤศจิกายน 2536 มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 39 สถาบัน มีชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	37	25	37	99
2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	36	36	25	97
3. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	15	9	5	29

หลักและกระบวนการในการบริหาร

ในการเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน และประสบปัญหาน้อยที่สุดนั้น จำเป็นต้องอาศัยหลักการทางวิชาการในการจัดการ เข้ามาใช้เป็นแนวทางในการจัดการ ดังจะได้กล่าวถึง ความหมายของการบริหาร และกระบวนการในการบริหาร ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ความหมายการบริหาร

เกี่ยวกับความหมายของ การบริหาร ได้มีผู้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

ซูบ กาญจนประกร กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

สมพงษ์ เกษมสิน กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์ เพื่อนำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

พจน์ รัญจวนันท์ กล่าวว่า ผู้บริหารหมายถึง ผู้ที่ใช้อำนาจผู้นำในการทำงานกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ไซมอน (Simon) กล่าวว่า การบริหารหมายถึงกิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน (อ้างถึงงาน สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2523)

ในทัศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์เพื่อบำบัดปัญหาเกี่ยวกับคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ (4 M's) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การบริหารเป็นการประสานงาน การอำนวยความสะดวก และการให้บริการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหาร หมายถึง วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติภารกิจให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงขั้นตอนการปฏิบัติการ ปฏิบัติงานการจัดลำดับก่อนหลังของงาน ความสัมพันธ์ของขั้นตอนการทำงานอย่างมีระบบ ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (อ้างถึงใน ระเบียบวาระ อื่นๆ, 2534) กล่าวว่า "ผู้บริหารการศึกษาในทุกระดับที่ปฏิบัติงาน จะต้องยุ่งยากกับกระบวนการบริหารตลอดเวลา เพียงแต่ลืมคิดไปว่า ขณะที่เราปฏิบัติงานนั้น กระบวนการต่าง ๆ ได้ดำเนินการไปพร้อมกับเราด้วย"

ทฤษฎีกระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหารทั่วไปมักมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธีหรือกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดการอย่างหนึ่งที่มีหลักเกณฑ์ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการบริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร ได้แก่ 4M's (อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2529)

1. กำลังคนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ (Man)
2. กำลังเงิน งบประมาณ (Money)
3. วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)
4. การจัดการ (Management)

นักบริหารและนักวิชาการ ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน บัณฑิต พรสินชัย, 2533)

सारथ บัศวรี (อ้างถึงใน บัณฑิต พรลีนชัย, 2533) กล่าวว่า การบริหารเป็น กระบวนการที่ประกอบด้วย

1. การวางแผน
2. การดำเนินงาน
3. การประเมินผล

ฟายอล (Fayol อ้างถึงใน บัณฑิต พรลีนชัย, 2533) มีแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร ว่าเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับ สारथ บัศวรี ดังนี้

1. การวางแผน
2. การจัดองค์การ
3. การบังคับบัญชาสั่งการ
4. การประสานงาน
5. การควบคุม

กูลิค (Gulick อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2525) กล่าวถึง กระบวนการ บริหารไว้ 7 ประการด้วยกัน เรียกด้วยอักษรย่อตัวต้นของคำ ว่า POSDCoRB คือ

1. Planning การวางแผน
2. Organizing การจัดองค์การ
3. Staffing การบริหารงานบุคคล
4. Directing การอำนวยความสะดวกหรือการสั่งงาน
5. Co-ordinating การประสานงาน
6. Reporting การรายงาน
7. Budgeting การจัดงบประมาณ

กระบวนการบริหาร ตามแบบของสมาคมผู้บริหารการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา (AASA-The American Association of School Administrators, 1955) ได้เสนอ กระบวนการบริหารไว้ 5 ประการ คือ

1. Planning หมายถึง ความพยายามที่จะควบคุมอนาคต ให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่ต้องการ ด้วยการคาดคะเน ความเป็นไปได้ของการกระทำอย่างมีหลักเกณฑ์

2. Allocation หมายถึง การได้มาและการจัดแบ่งทรัพยากรบุคคลและวัสดุให้สอดคล้องกับการวางแผนอย่างเหมาะสม

3. Stimulation หมายถึง พฤติกรรมการบำรุงขวัญบุคลากรให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

4. Coordination หมายถึง การประสานกิจการด้านต่าง ๆ ด้วยความสอดคล้องกลมกลืนกัน เพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผล

5. Evaluation หมายถึง การตรวจสอบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานว่าบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้กระบวนการบริหารของนักบริหาร และนักวิชาการหลายคนมาผนวกเป็นแนวทางในการท้าวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดของกระบวนการบริหาร 8 ประการดังต่อไปนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านบุคลากร
4. ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวางแผน
6. ด้านการจัดการ
7. ด้านการปฏิบัติการ
8. ด้านการประเมินผล

ซึ่งกระบวนการดังกล่าวที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทาง ในแต่ละด้านนี้มีผู้ให้ความสำคัญและความหมายไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

มานิต มานิตเจริญ (2514) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ คือ จุดประสงค์ สิ่งที่ต้องการ หรือต้องการ

2. งบประมาณ

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า งบประมาณ ต่างกันคือ (อ้างถึงงาน ชาลี มณีศรี, 2525)

"งบประมาณ คือ เอกสารทางบัญชี ซึ่งเป็นเครื่องมือที่หน่วยงานที่ใหญ่กว่าใช้ควบคุมหน่วยงานที่เล็กกว่าในเรื่องการใช้จ่ายให้เป็นไปตามงบประมาณ"

"งบประมาณ คือ แผนการเกี่ยวกับการหาเงิน และการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (A detailed statement of a government expected expenditures and revenues)"

"งบประมาณ คือ แผนเบ็ดเสร็จ ซึ่งแสดงออกในรูปตัวเงิน แสดงโครงการดำเนินงานทั้งหมดในระยะเวลาหนึ่ง"

"งบประมาณ คือ แผนการเงินของรัฐบาลที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายรับและรายจ่ายของโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลกำหนดว่าจะกระทำในระยะเวลาที่กำหนด โดยกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของแต่ละโครงการว่าจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนเท่าใด และจะหาเงินจากทางใดเพื่อนำมาใช้จ่ายในโครงการนั้น"

"การงบประมาณ เกี่ยวข้องกับการแปรเปลี่ยนทรัพยากรทางการเงินให้เป็นวัตถุประสงค์ของมนุษย์"

"งบประมาณ คือ กระบวนการต่อเนื่อง 3 ขั้นตอน คือ การจัดทำ การอนุมัติและการบริหารงบประมาณ"

จากความหมายดังกล่าวแล้วข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า งบประมาณ คือ แผนการเงิน (Financial plan) ซึ่งหมายถึง แผนที่มีการกำหนดทรัพยากรทางการเงิน ให้เปลี่ยนแปลงมาเป็นวัตถุประสงค์ของชาติ เนื่องจากทรัพยากรทางการเงินมีจำกัด แต่จะต้องนำมาจัดสรรใช้จ่ายให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของชาติ ซึ่งมีจำนวนมากมายิ่งขึ้นอยู่กับทางเลือกที่ฉลาด ความจำเป็นก่อนหลัง เป็นสาระสำคัญของการงบประมาณ

3. บุคลากร

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาด

บุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อประโยชน์อันใดและถึงแม้จะใช้ค่าเงินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคล จึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะ มีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ต่าง ๆ ที่ผู้บริหาร จะต้องรับผิดชอบก็คือ หน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้เพราะภายหลังจาก ที่ได้มีการจัดองค์การจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่าง ๆ ก็จะต้องถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์การ และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังกล่าวได้ประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่กับความสามารถหรือความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์การสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective & efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้เอง จึงควรที่จะได้มีการให้ความสนใจศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารงานในหน้าที่ต่าง ๆ รวมตลอดทั้งการพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือ กระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล (Personnel management process) นั่นเอง

หลัก 4 ประการของการใช้ประโยชน์บุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

- 1) จัดหาคนที่มีความสามารถและเต็มใจทำงาน
- 2) บรรจุให้เขาทำงานที่สัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจ
- 3) พัฒนาเขาโดยการให้การศึกษาและอบรมเพื่อให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

- 4) พยายามทำให้คนงานมีความพึงพอใจในงาน

4. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (อ้างถึงใน บรรเทิง จันทรนิเวศ, 2531)

หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ ที่ช่วยเหลือสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกในร่ม หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางด้านการกีฬาที่จัดขึ้น อยู่ภายใต้อาคาร หรือสถานที่ที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย โรงยิมเนเซียม สนามแบดมินตัน ห้องสันทนาการ ห้องน้ำ เป็นต้น

2. สิ่งอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่อยู่กลางแจ้ง ส่วนใหญ่มักเป็นสนามต่าง ๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามฮอกกี้ สนามกรีฑา เป็นต้น

5. การวางแผน

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "การวางแผน" ไว้ดังนี้

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2530) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผน ได้แก่ การวางเป้าหมายและวัตถุประสงค์สำหรับองค์การ และการพัฒนา "แผนที่ทำงาน" แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์จะบรรลุผลสำเร็จได้อย่างไร เมื่อการวางแผนได้จัดทำเรียบร้อยแล้วการจัดระเบียบหน่วยงานก็มีความสำคัญขึ้นมา การจัดระเบียบหน่วยงานนี้รวมถึงการระดมทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ คน เงินทุน และอุปกรณ์เครื่องมือ เข้ามารวมไว้ด้วยกัน ในวิถีทางที่จะมีประสิทธิผลมากที่สุด เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ดังนั้น การจัดระเบียบหน่วยงานก็คือ การหล่อหลอมทรัพยากรต่าง ๆ ไว้ด้วยกันนั่นเอง

ประชุม รอดประเสริฐ (2533) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผน หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติ ตามลำดับ พร้อมวางแผนวิธีปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติ

ภูสิต (อ้างถึงใน ระวีวรรณ อินทรักษา, 2533) ได้กล่าวว่า การวางแผน หมายถึง การวางแผนอันเป็นการคาดการณ์ในอนาคต ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินการ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นนี้ พอจะสรุปได้ว่า การวางแผน คือ การกำหนดแผนงาน และโครงการที่จะทำในอนาคตตามเป้าหมายของงานนั้น

6. การจัดการ

มีผู้ให้ความหมายคำว่า "การจัดการ" ไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน ระวีวรรณ อินทรักษา, 2533)

กูลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2525) กล่าวว่า "การจัดการ หมายถึง การจัดรูปแบบโครงการของการบริหาร กำหนดอำนาจหน้าที่และตำแหน่งอย่างชัดเจน"

ฟาโยล์ (Fayol อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2525) กล่าวว่า "การจัดการ หมายถึง การรวบรวมเครื่องมือ วัสดุ กำลังคน เพื่อปฏิบัติตามแผน"

เซียร์ (Sears อ้างถึงใน ระวีวรรณ อินทร์กษา, 2533) กล่าวว่า "การจัดการ หมายถึง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ไว้ให้แน่นอนและรัดกุม"

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การจัดการ คือ การกำหนดหน้าที่ขอบข่ายความรับผิดชอบ โดยเป็นไปตามแผนงาน

7. การปฏิบัติการ

สมพงษ์ เกษมสิน (2523) กล่าวว่า หลักในการกำหนดวิธีปฏิบัติงานควรพิจารณา ดังนี้

1. ควรกำหนดให้มีการเสนอรายงานและตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน
2. ระบุหน้าที่การงานไว้ชัดเจน เพื่อป้องกันความขัดแย้งและทำงานซ้ำซ้อน
3. แต่ละระดับขั้นตอนของการปฏิบัติงาน จะต้องคำนึงถึงกำลังคน วัสดุ สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ อันจะช่วยให้งานดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ
4. กำหนดในแผนปฏิบัติงานจะต้องมีการประสานสอดคล้องกับหลักของการควบคุมงาน ซึ่งเกี่ยวกับการจัดระบบการรายงาน และการลงทะเบียนที่ดี
5. แนวปฏิบัติที่กำหนดขึ้นจะต้องสัมพันธ์กับงานหน่วยอื่นที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

8. การประเมินผล

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า "การประเมินผล" ไว้ดังนี้ (อ้างถึงใน ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2528)

เสนาะ ดีเยาว์ ให้ความเห็นว่า การประเมินผลงาน คือ ระบบที่จัดทำขึ้นเพื่อหาคุณค่าของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติงานและสมรรถภาพในการพัฒนาตนเอง กล่าว

ง่าย ๆ เป็นการหาประโยชน์ หรือตีราคาผลงาน ของผู้ปฏิบัติงาน โดยปกติ ผู้ที่จะประเมินผลงาน ก็คือผู้บังคับบัญชาโดยตรงของคนนั้น การประเมินผลงานอาจไม่กระทำเป็นตัวเลข หรือจำนวนเงินและไม่จำเป็นต้องอาศัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การประเมินที่ใช้กันมากก็คือ ประเมินผลที่ได้โดยการเปรียบเทียบผลงานกับวัตถุประสงค์ของงาน

วิทยุ สาทร ให้ความเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากร และเป็นการประเมินสมรรถภาพของบุคลากรไปด้วยในตัว การประเมินดังกล่าวเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยตรงของบุคลากร ส่วนการวินิจฉัยขั้นสุดท้ายเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาระดับสูง ดังนั้นการประเมินผลการปฏิบัติงานจึงกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่ขั้นต้นจนถึงขั้นสูง บุคลากรทุกคนจะต้องมีผู้อยู่เหนือตนนั้น เป็นผู้ประเมินผลงานของตนทุกคน

การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การประเมินว่า คนทำงานได้ผลเท่าที่ควรจะทำได้ดีกว่าหรือดีกว่าที่คาดหมาย และคุ้มค่าเงินเดือนที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ หรือไม่ สรุปแล้วการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการประเมินค่าของบุคคล ผู้ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ทั้งผลงานและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่มีคุณค่าต่อการปฏิบัติงานภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน ภายใต้การสังเกต จดบันทึก และประเมินโดยหัวหน้างาน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นระบบ และมีมาตรฐานแบบเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติให้ความเป็นธรรมโดยทั่วกัน

งานวิจัยภายในประเทศ

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการบริหารการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยผู้จัดการทีมกีฬามหาวิทยาลัย และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหารการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีมและหัวหน้าทีมกีฬาต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหา

เกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และผู้จัดการทีม มีความเห็นตรงกันว่า มีปัญหาทางด้านงบประมาณและบุคลากร ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่ามีน้อย และทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัฒนาชาติ กฤติบวร (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาโดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา 50 คน คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน 50 คน และผู้ควบคุมนักกีฬา 50 คน ผลการวิจัยพบว่ากีฬาวิทยาลัยพลศึกษาสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก และประสบปัญหาด้านงบประมาณและบุคลากร

วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาทุกจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแบบให้ตรวจคำตอบ มาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด โดยส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่ประสบปัญหามากคือ การขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนขาดการเอาใจใส่ของผู้บริหารจังหวัด

เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณ (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการอำนวยการกีฬาเขต 30 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต 170 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ที่เป็นปัญหามาก คือ การประสานงานของกรรมการฝ่ายต่าง ๆ งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับจาก อสภท. ลำช้า ทำให้มีปัญหาในการเตรียมงานด้านต่าง ๆ การจ่ายมี

ขั้นตอนมากเกินไป เบียดเบียนที่นักกีฬาได้รับไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์ เครื่องนอนมีจำนวนไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมีอาณาบริเวณและที่นั่งดูกีฬาไม่เพียงพอต่อคนชม

เดชา เกียรติศิริ (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตกรมการฝึกหัดครู" การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตกรมการฝึกหัดครู และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตกรมการฝึกหัดครูของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้ควบคุมทีมและหัวหน้าทีมนักกีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 150 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 110 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78 ผู้ควบคุมทีม จำนวน 150 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 126 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84 และหัวหน้าทีมนักกีฬา จำนวน 100 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 78 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78 รวมส่งแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 ชุด ได้รับกลับคืนมา 321 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.25 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬาเขตกรมการฝึกหัดครูที่ประสบปัญหามากด้านงบประมาณ ได้แก่ งบประมาณในการจัดการแข่งขันไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนจากกรมการฝึกหัดครูไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับจากกลุ่มวิทยาลัยครูต่าง ๆ ส่ำซ้ำทำให้มีปัญหาในการเตรียมการด้านต่าง ๆ การวางแผนร่วมกันของแผนกต่าง ๆ ในการใช้งบประมาณไม่ประสานงานกันเท่าที่ควร ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน สนามกีฬาบางประเภทมีที่นั่งดูกีฬาของผู้ชมไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมีห้องน้ำไม่เพียงพอ ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันกลุ่มวิทยาลัยครูต่าง ๆ ส่งรายชื่อนักกีฬาซ้ำ ซ้ำทำให้ปัญหาในการจัดกีฬาบางประเภท กลุ่มวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ส่งรายชื่อพร้อมหลักฐานของนักกีฬาไม่ครบและไม่ถูกต้องตามระเบียบการแข่งขัน ด้านที่พักและอาหาร สถานที่พักไม่เพียงพอ

ศุภฤกษ์ มั่นใจตน (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้จัดการทีม เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักกีฬา 400 คน ผู้จัดการทีม 100 คน ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาและผู้จัดการทีม มีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในระดับมาก ข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประเภทกีฬาที่จัดมีความเหมาะสมดี ด้านงบประมาณ นักกีฬาและผู้จัดการทีมเห็นว่าเบียดเบียนนักกีฬา

วันละ 20 บาท เป็นอัตราที่ยังไม่เหมาะสม และไม่เห็นด้วยกับการให้มีการโฆษณาเกี่ยวกับสุราหรือบุหรี่เพื่อหารายได้มาสนับสนุนเพิ่มเติม ด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย นักกีฬาและผู้จัดการทีมเห็นด้วยมากที่สุดว่านักกีฬาที่บาดเจ็บหรือป่วย ควรได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการแข่งขัน นักกีฬาและผู้จัดการทีมเห็นว่าการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยนั้นมีประโยชน์มาก

สมบัติ จันทร์ผ่องศรี (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน และคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน และคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน 34 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 25 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.53 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน 144 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 108 ชุด คิดเป็นร้อยละ 74.72 ผลการวิจัย พบว่าคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันและคณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเงินส่วนด้านอื่น ๆ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

วิรัช รักษาสกุล (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยเทคนิคโรยและอาชีวศึกษา" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการจัด และดำเนินการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยเทคนิคโรยและอาชีวศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการจัดการแข่งขัน 50 คน และคณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน 250 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 261 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87 ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยเทคนิคลีและอาชีวศึกษา ด้านต่าง ๆ ที่พบอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาด้านการจัดทำสูจิบัตรและประกาศนียบัตร ได้แก่ การส่งรายชื่อนักกีฬาล่าช้า ทำให้การจัดพิมพ์ล่าช้า ปัญหาด้านยานพาหนะ ได้แก่ ความล่าช้าจากการจราจร ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์มีน้อย และปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการการแข่งขัน

2. ความต้องการในการจัดและดำเนินการแข่งขันนั้น พบว่าคณะกรรมการจัดการแข่งขันและคณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน ต้องการให้มีการจัดการแข่งขันดำเนินการต่อไปอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วัน โดยผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สนับสนุนนักศึกษาให้เข้าร่วมการแข่งขันให้มากขึ้น ควรจะให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้คัดเลือกคณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินไม่ควรเป็นอาจารย์แต่ละวิทยาเขต และควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม

สุเมธ พรหมอินทร์ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบัน ระหว่างชนิดกีฬา และระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักกีฬามหาวิทยาลัยหรือนักกีฬาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกชนิดกีฬาที่ส่งเข้าแข่งกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 จำนวน 1,050 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมา 985 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 อยู่ในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบันเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

วัตคิน (Watkin, 1983) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาในโรงเรียนมัธยมที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาอย่างต่อเนื่องของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ในรัฐนิวเซาท์เวล ประเทศออสเตรเลีย" มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Secondary Schools and Their Effects on Continuing Participation in Physical Activity By College Students in New South Wales, Australia." โดยใช้แบบสอบถาม สอบถามนักศึกษา 260 คน ที่เคยเรียนในโรงเรียนมัธยม ในรัฐนิวเซาท์เวล ผลการวิจัยได้พบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาที่ต่างกัน และโรงเรียนมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่องของนักเรียนชายระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมการกีฬาในปัจจุบันขึ้นอยู่กับเพศ และวิชาเอกที่นักศึกษาเรียนอยู่ ผู้ชายร่วมกิจกรรมมากกว่าเพศหญิง ผู้เรียนวิชาเอกพลศึกษาร่วมกิจกรรมการกีฬามากกว่าวิชาเอกอื่น ๆ

ลูอิส (Lewis, 1979) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในในมหาวิทยาลัยของรัฐสนับสนุน ในรัฐเทนเนสซี" มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "An Analysis of Intramural Sports Programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee." โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจวิเคราะห์ที่ซึ่งสร้างขึ้นโดย ดร.คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Christopher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่

1. สาเหตุและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
2. การประสานงานและการบริหารงาน

3. กฎและระเบียบการจัดการแข่งขัน
4. ตารางจัดการแข่งขัน
5. กำหนดการแข่งขัน
6. สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน
7. ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลสรุปของคำถามที่ได้จากแบบสอบถามในแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1. โดยทั่วไปการดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัลและการประชาสัมพันธ์
 2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัย ล้วนแต่มีเหตุผลและจุดมุ่งหมายในการจัดทั้งสิ้น
 3. ความคล้อยคลึงในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การใช้ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญมาดำเนินการ
 4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ มาเป็นการใช้ผู้เชี่ยวชาญงานด้านนี้โดยตรง
 5. การจัดการด้านงบประมาณยังมีน้อย
 6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นมีเพียงพออยู่แล้ว
 7. กฎระเบียบของการแข่งขันมีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดีแล้ว
 8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
 9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันในนิคมกระทำ
- ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าวประกอบกับคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัยนี้ทำให้สรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุงได้ดังนี้
1. ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้

2. กีฬาประเภทที่จะจัดการแข่งขันซึ่งไม่มีในโปรแกรมการเรียนการสอน ควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ
3. ควรเพิ่มและเน้นหนักเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการพยาบาลฉุกเฉินให้มากขึ้น
4. ในกรณีที่จะต้องเดินทางหรือขนส่งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน ควรช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษาเองของสาธารณะ หรืออาจจะใช้ของส่วนตัวก็ได้
5. สนามแข่งขันควรติดตั้งไฟให้เพียงพอในโอกาสที่มีการแข่งขันกลางคืน โดยเฉพาะที่ป้ายคะแนน
6. ควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับป้องกันอันตรายจากการแข่งขันสำหรับนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอ

แคช (Cash, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบทดสอบสมรรถนะของผู้บริหารการกีฬาในระดับมหาวิทยาลัย : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรง มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "The Cash Competency Inventory or Intercollegiate Directors : Development And Validation." แบบสอบถามประกอบด้วย หลักสำคัญ 7 ประการ ในการจัดการของผู้บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจและการเงิน, ความสัมพันธ์กับชุมชน, บุคลิกภาพของผู้นำ, สิ่งอำนวยความสะดวกในการกีฬา, การบริหารงานบุคคล, งานอาชีพของผู้นำ, การบริหารเกี่ยวกับการกีฬาแก่นักเรียน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารการกีฬาจากดิวิชั่น 1 และดิวิชั่น 3 ของสมาคมผู้บริหารการกีฬาระดับวิทยาลัย แห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ปี 1981-1982

ผลการวิจัยพบว่า สิ่งสำคัญที่สุดในการบริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา คือ การจัดการด้านธุรกิจและการเงิน และการจัดการด้านการบริหารงานบุคคล

คาปโลวิทส์ (Kaplowitz, 1977) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "แนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา" มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools" โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน

โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดินเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า
ในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องตั้งอยู่บนรากฐาน
3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายืดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎกติกา
ของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความคิดรวบยอดแห่งดุลยภาพ หรือความเสมอภาคในการเข้าร่วม
แข่งขันของนักเรียนชายและหญิงอย่างทัดเทียมกัน

และเขายังได้สรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไป
ที่ผู้บริหาร ซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็นและสนองต่อความต้องการของนักเรียน

จากข้อมูลทางวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว การจัดการแข่งขัน
กีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีข้อหาต่าง ๆ ตามมารวมถึงการ เป็นเจ้าภาพซึ่งพอจะแปรลักษณะ
ของข้อหา ดังนี้

1. ด้านวัตถุประสงค์
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านบุคลากร
4. ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการจัดการ
6. ด้านการวางแผน
7. ด้านการปฏิบัติการ
8. ด้านการประเมินผล

ข้อหาเหล่านี้ เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดอันดับแรก ที่สามารถควบคุมดูแลและกำหนดแนวทาง
ในการปฏิบัติ ในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิด
เกิดข้อหาระหว่างการเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ให้การจัดการ
แข่งขัน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่ได้กำหนดไว้
อย่างแท้จริงต่อไป